Breadcrumb

1. Αρχική
2. Entity Print

Δημοσιεύτηκε: 17/11/2020 Ενημερώθηκε: 17/11/2020

Ενδοομιλικές συναλλαγές 2020-21: Μία επισκόπηση της ελληνικής και διεθνούς πραγματικότητας

Προβολή σε μορφή PDF

Εισαγωγή

Η τεκμηρίωση των ενδοομιλικών συναλλαγών εισήχθη στην ελληνική έννομη τάξη το 2008 (άρθρο 26 του ν. 3728/2008). Έκτοτε, έχουμε διανύσει πάνω από 12 έτη εφαρμογής των διατάξεων περί τεκμηρίωσης των ενδοομιλικών συναλλαγών, οι οποίες αποτελούν πλέον αναπόσπαστο κομμάτι τόσο του ισχύοντος Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 4172/2013, άρθρα 2ζ, 50 & 51) όσο και του Κώδικα Φορολογικών Διαδικασιών (ν. 4174/2013, άρθρα 21, 22 & 56).

Στο πλαίσιο της συμμόρφωσης των φορολογουμένων και των ελέγχων που έχουν διεξαχθεί από τις Φορολογικές Αρχές, έχουν δημοσιευτεί μία σειρά από εγκυκλίους και αποφάσεις που εξειδικεύουν ζητήματα ως προς τον ορισμό των συνδεδεμένων προσώπων και τη μεθοδολογία τεκμηρίωσης συγκεκριμένων τύπων συναλλαγών. Αξίζει να σημειωθεί ότι, εκτός των πολυεθνικών ομίλων, ένας μεγάλος αριθμός μικρομεσαίων επιχειρήσεων εμπίπτουν στις σχετικές διατάξεις.

Σε διεθνές επίπεδο, ο ΟΟΣΑ έχει αναπτύξει 15 δράσεις με στόχο την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής μέσω της μεταφοράς κερδών σε κράτη με ευμενέστερο φορολογικό καθεστώς (Base Erosion and Profit Shifting – OECD / BEPS Project), εκ των οποίων οι δράσεις 8-10 και 13 επικεντρώνονται σε θέματα Transfer Pricing. Πιο

συγκεκριμένα, οι δράσεις 8-10 προσεγγίζουν τις συναλλαγές επί άυλων παγίων και συναλλαγές που ταξινομούνται ως υψηλού κινδύνου σε επίπεδο φοροδιαφυγής, ενώ η 13η δράση αναφέρεται στις διαδικασίες συμμόρφωσης και τεκμηρίωσης των ενδοομιλικών συναλλαγών. Οι οδηγίες του ΟΟΣΑ έχουν ενσωματωθεί, σε σημαντικό βαθμό, στην ελληνική νομοθεσία τόσο ως προς την κατάρτιση φακέλου τεκμηρίωσης όσο και ως προς την προετοιμασία των Εκθέσεων ανά Χώρα (Country-by-Country Reporting).

Υποχρεώσεις συμμόρφωσης

Οι ελληνικές επιχειρήσεις που ξεπερνούν το κατώφλι απαλλαγής, οφείλουν να υποβάλουν στην ειδική πλατφόρμα της ΑΑΔΕ, συνοπτικό πίνακα πληροφοριών μέχρι την ημερομηνία υποβολής δήλωσης εισοδήματος του κάθε έτους. Το περιεχόμενου του πίνακα αυτού δεν έχει μεταβληθεί τα τελευταία χρόνια και πρόκειται πρακτικά για μια περίληψη του φακέλου τεκμηρίωσης. Αναλυτικότερα, η συγκεκριμένη φόρμα περιλαμβάνει στοιχεία αναφορικά με τις αναλαμβανόμενες λειτουργίες και κινδύνους της υποβάλλουσας εταιρείας, τη φύση και την αξία των συναλλαγών ανά συνδεδεμένη επιχείρηση. Ορισμένες από τις κατηγορίες των συναλλαγών που αναγράφονται στον πίνακα, είναι η πώληση ή αγορά πρώτων υλών, εμπορευμάτων, δικαιωμάτων ή σημάτων, η λήψη ή παροχή υπηρεσιών για διοικητική υποστήριξη, για έρευνα και ανάπτυξη, οι διάφορες χρηματοοικονομικές συναλλαγές, η τεχνική υποστήριξη κ.α. Αξίζει να αναφέρουμε πως θα ήταν χρήσιμο να δοθούν από την ΑΑΔΕ συγκεκριμένες οδηγίες σχετικά με την κατηγοριοποίηση των συναλλαγών, όπως για παράδειγμα ένας ορισμός για την κατηγορία των συναλλαγών για τεχνική υποστήριξη, προκειμένου να αποφεύγεται η σύγχυση μεταξύ των διαφόρων κατηγοριών.

Στην ίδια προθεσμία, οι υπόχρεοι οφείλουν να συντάξουν το φάκελο τεκμηρίωσης των τιμών των ενδοομιλικών συναλλαγών, το περιεχόμενο του οποίου έχει καθοριστεί από την ΠΟΛ 1097/14 (όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει). Στο φάκελο τεκμηρίωσης εφαρμόζονται οι προβλεπόμενες μέθοδοι επί συγκρίσιμων οικονομικών στοιχείων, προκειμένου εξεταστεί αν οι ενδοομιλικές συναλλαγές πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με την αρχή των ίσων αποστάσεων (arm’s length principle). Στην περίπτωση που η οικονομική ανάλυση των ελεγχόμενων συναλλαγών δείξει απόκλιση από τους όρους που επικρατούν στην αγορά, η επιχείρηση οφείλει να αναγνωρίσει λογιστικές διαφορές και να φορολογηθεί επί αυτών. Η μελέτη τεκμηρίωσης διατηρείται στο αρχείο των εταιρειών και

προσκομίζεται κατόπιν ειδοποίησης από την αρμόδια ελεγκτική αρχή.

Για τις διαχειριστικές χρήσεις από το 2014 και μετά σύμφωνα με το άρθρο 56 του νόμου 4171/2013 τα πρόστιμα και οι κυρώσεις χωρίζονται σε δύο κατηγορίες.

Η πρώτη κατηγορία προστίμων αφορά την εκπρόθεσμη υποβολή του συνοπτικού πίνακα πληροφοριών. Η εν λόγω παράλειψη επισύρει πρόστιμο ίσο με το 1/1000 των δηλωθέντων ακαθάριστων εσόδων της υποβάλλουσας εταιρείας, το οποίο μπορεί να κυμανθεί από 1.000€ έως και 10.000€. Το ίδιο πρόστιμο επιβάλλεται και στην περίπτωση που ο φάκελος τεκμηρίωσης δεν προσκομιστεί στην αρμόδια ελεγκτική αρχή εντός της προθεσμίας των 30 ημερών από την κοινοποίηση σχετικού αιτήματος, αλλά και στην περίπτωση που ο φάκελος τεκμηρίωσης υποβληθεί με μη επαρκές περιεχόμενο.

Η δεύτερη κατηγορία προστίμων έχει να κάνει με την υποβολή ανακριβούς συνοπτικού πίνακα πληροφοριών ή την μη διάθεση του φακέλου τεκμηρίωσης στην φορολογική αρχή. Το πρόστιμο στην περίπτωση αυτή ανέρχεται στο 1/100 των δηλωθέντων ακαθάριστων εσόδων και δεν μπορεί να είναι μικρότερο των 10.000€ και μεγαλύτερο των 100.000€.

Σύμφωνα με την ΠΟΛ.1144/2014, η οποία τροποποίησε την ΠΟΛ. 1097/2014, ένας Φάκελος Τεκμηρίωσης θεωρείται μη επαρκής όταν δεν έχει καταρτιστεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στις σχετικές οδηγίες, έχει ελλείψεις ως προς το περιεχόμενο ή περιλαμβάνει ανακριβείς πληροφορίες που καθιστούν ανέφικτες τις επαληθεύσεις τεκμηρίωσης των τιμών των ενδοομιλικών συναλλαγών και οι οποίες δεν θεραπεύονται από τις πρόσθετες πληροφορίες που παρέχονται κατά τον έλεγχο. Ο συνοπτικός πίνακας πληροφοριών θεωρείται ανακριβής όταν δεν συμφωνεί με το περιεχόμενο του φακέλου τεκμηρίωσης και όταν δε δηλώνονται σε αυτόν ορθά και πλήρως τα οριζόμενα στοιχεία του παραρτήματος της ΠΟΛ.1097/9.4.2014.

Διεθνείς και εγχώριες Εξελίξεις

Ο ΟΟΣΑ εξακολουθεί να παρακολουθεί και να δημοσιεύει μελέτες αναφορικά με το Transfer Pricing, το οποίο αποτελεί μία από τις πιο ουσιώδεις ενότητες των δράσεων BEPS. Οι χρηματοοικονομικές συναλλαγές έχουν επίσης τεθεί στο επίκεντρο των μελετών του ΟΟΣΑ, καθώς συνδέονται τόσο με το Transfer Pricing όσο και με την υποκεφαλαιόδοτηση των εταιρειών (BEPS Action 4, άρθρο 49 του ν. 4172/2013). Πιο συγκεκριμένα, η αναφορά του ΟΟΣΑ αναλύει ζητήματα ως προς

την παροχή εγγυήσεων, την ασφάλιση και την αντασφάλιση δανείων καθώς και τον προσδιορισμό των ενδοομιλικών επιτοκίων δανεισμού.

Επιπλέον, τέθηκε σε ισχύ και στην χώρα μας η Οδηγία ΕΕ/2018/822 (DAC 6) μέσω των άρθρων 49-57 του Ν. 4714/2020. Η συγκεκριμένη ρύθμιση αποσκοπεί στην υποχρεωτική γνωστοποίηση στις εθνικές φορολογικές αρχές εκ μέρους των «ενδιάμεσων» των διασυνοριακών ρυθμίσεων επιθετικού φορολογικού σχεδιασμού. Οι ενδιάμεσοι είναι τα πρόσωπα που καταρτίζουν ή διαχειρίζονται τις εν λόγω ρυθμίσεις ή συναλλαγές π.χ. οι λογιστές, οι φορολογικοί σύμβουλοι, ή οι δικηγόροι. Θέτοντας παράλληλα τους κανόνες για την γνωστοποίηση των πληροφοριών αυτών. Η Οδηγία καλύπτει όλα τα φορολογικά αντικείμενα όπως, φόρο εισοδήματος, φόρο κεφαλαιακών κερδών, φόρο μερισμάτων, παρακρατούμενους φόρους, κληρονομιές, trusts κτλ.

Με λίγα λόγια, ένας επιθετικός φορολογικός σχεδιασμός ή διευθέτηση, είναι υποχρεωτικό να γνωστοποιηθεί όταν εμπίπτει σε μία από τις παρακάτω πέντε κατηγόριες αρ.56 Ν. 4714/2020:

- Κατηγορία 1. Εμπορικά χαρακτηριστικά που εμφανίζονται σε σχεδιασμούς αποφυγής φορολογίας.
- Κατηγορία 2. Δομές φορολογικού σχεδιασμού που συναντώνται σε σχεδιασμούς αποφυγής.
- Κατηγορία 3. Διασυνοριακές συναλλαγές που έχουν σχεδιαστεί κυρίως για να δημιουργήσουν καινοτόμους σχεδιασμούς.
- Κατηγορία 4. Διευθετήσεις που υποτιμούν την φορολογική δήλωση/διαφάνεια
- Κατηγορία 5. Transfer Pricing (Ενδοομιλικές Συναλλαγές): μη σύμφωνη με την αρχή των ίσων αποστάσεων ή σημαντικά αβέβαιη τιμολόγηση ή διάβρωση της βάσης μεταφοράς

Σύμφωνα με τις οδηγίες του ΟΟΣΑ, η δράση DAC6, διαχωρίζει τις ενδοομιλικές συναλλαγές της κατηγορίας πέντε σε τρείς επιμέρους περιπτώσεις για τις οποίες θα πρέπει να εξετάζεται η εκάστοτε περίπτωση φορολογικού σχεδιασμού έτσι ώστε να κριθεί αν πρόκειται για επιθετικό σχεδιασμό και αν προκύπτει φορολογικό πλεονέκτημα.

Η πρώτη περίπτωση που θα πρέπει να εξετάζεται είναι οι ενδοομιλικές συναλλαγές που αφορούν διασυνοριακές μεταφορές λειτουργειών, περιουσιακών στοιχείων ή κίνδυνων που προβλέπεται να μειώσουν ή να μεταφέρουν κέρδη (EBIT) κατά 50% και

άνω για τα επόμενα τρία έτη από την πραγματοποίηση της.

Η δεύτερη περίπτωση που αφορά τις ενδοομιλικές συναλλαγές για την οποία οι φορολογούμενοι είναι υποχρεωτικό να αποκαλύψουν, είναι οποιαδήποτε μεταφορά αύλων περιουσιακών στοιχείων τα οποία είναι δύσκολο να εκτιμηθούν(Hard To Value Intangibles). Για τους σκοπούς του DAC6, τα άυλα αυτά περιουσιακά στοιχεία είναι αυτά για τα οποία δεν υπάρχουν αξιόπιστα συγκρίσιμα στοιχεία και για τα οποία οι προβλέψεις μελλοντικού εισοδήματος είναι εξαιρετικά αβέβαιες. Όλο και πιο συχνά εμφανίζονται υποθέσεις ενδοομιλικών συναλλαγών που επικεντρώνονται σε συναλλαγές που αφορούν μεταφορά άυλων περιουσιακών στοιχείων.

Τέλος ο ΟΟΣΑ αναφέρεται “unilateral safe harbor rules” ή μονομερών κανόνων «ασφαλούς λιμένα». Οι κανόνες «ασφαλούς λιμένα» αφορούν περιπτώσεις εξαιρέσεων από την υποχρέωση για τεκμηρίωση των ενδοομιλικών συναλλαγών οι οποίες λειτουργούν ως αυτόματα τεκμήρια της καταλληλόλητας των τιμών της συναλλαγής, άρα και συμμόρφωσης με την αρχή των ίσων αποστάσεων. Γεγονός το οποίο μπορεί να δημιουργήσει ασυμφωνία μεταξύ των κρατών που δεν έχουν τους ίδιους κανόνες και όρια προκειμένου ένας φορολογούμενος να υποχρεούται σε τεκμηρίωση των εδνοομιλικών συναλλαγών.

Ο Βασικός υπόχρεος για την γνωστοποίηση των παραπάνω διευθετήσεων είναι ο «ενδιάμεσος». Αυτό σημαίνει ότι η υποχρέωση δεν βαραίνει τον ίδιο τον φορολογούμενο αλλά τον φορολογικό του σύμβουλο. Πρακτικά, σύμφωνα με την παρ. 13 του άρθρου 51 του ν. 4714/2020, ο ενδιάμεσος θα πρέπει να γνωστοποιεί στην φορολογική αρχή πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία των συμμετεχόντων, όπως το όνομα, το ΑΦΜ, την φορολογική κατοικία, λεπτομερείς πληροφορίες για την δηλωτέα ρύθμιση, τις αξίες της ρύθμισης και τα στοιχεία οποιουδήποτε άλλου μπορεί να επηρεάσει η δηλωτέα διασυνοριακή ρύθμιση, αναφέροντας και τα κράτη-μέλη με τα οποία συνδέεται το εν λόγω πρόσωπο.

Οι φορολογικές αρχές, αφού συγκεντρώνουν όλες τις γνωστοποιήσεις, θα ανταλλάσσουν αυτόματα μεταξύ τους τις εν λόγω πληροφορίες ανά τρίμηνο. Σύμφωνα με την παρ. 17 του άρθρου 51 του ν. 4714/2020 η αυτόματη ανταλλαγή πληροφοριών διενεργείται εντός μηνός από το τέλος του τριμήνου κατά το οποίο υποβλήθηκαν οι πληροφορίες, με την πρώτη ανταλλαγή να αναμένεται να πραγματοποιηθεί μέχρι τις 30/4/2021.

Στη παρ. 18 του άρθρου 51 αναφέρονται αναλυτικά οι προθεσμίες για την γνωστοποίηση των πληροφοριών που θα παρέχουν οι ενδιάμεσοι ανάλογα με την ημερομηνία που η εν λόγω ρύθμιση καθίσταται έτοιμη προς εφαρμογή. Πιο συγκεκριμένα, για ρυθμίσεις που το πρώτο στάδιο τους έχει ολοκληρωθεί (first step of implementation) ή είναι έτοιμες, μεταξύ της 1/7/2020 και της 31/12/2020, η προθεσμία γνωστοποίησης 30 ημέρων από την επόμενη ημέρα της εν λόγω διευθέτησης, θα αρχίσει από την 1/1/2021. Ενώ για δηλωτέες διασυνοριακές ρυθμίσεις των οποίων το πρώτο στάδιο ολοκληρώθηκε μεταξύ της 25/6/18 και 30/6/2020 ως προθεσμία υποβολής των πληροφοριών ορίζεται η 28/2/2021. Ωστόσο θα χρειαστεί περεταίρω διευκρίνιση σχετικά με το τι σημαίνει η φράση «έτοιμη προς εφαρμογή» ή το πότε θεωρείται ότι ολοκληρώνεται το «πρώτο στάδιο της εφαρμογής». Όπως και για τον τρόπο με τον οποίο θα διαβιβάζονται στην φορολογική αρχή οι πληροφορίες, καθώς ακόμα δεν έχει ανακοινωθεί κάποια συγκεκριμένη πλατφόρμα μέσω της οποίας θα συλλέγονται οι πληροφορίες.

Ευρήματα ελέγχων και ελεγκτικές πρακτικές

Στο πλαίσιο του ελέγχου των συναλλαγών μεταξύ επιχειρήσεων με συνδεδεμένα πρόσωπα, σημαντικός αριθμός αποφάσεων της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) έχουν έρθει στη δημοσιότητα. Πιο συγκεκριμένα, αρκετές αποφάσεις σχετίζονται με ενδοομιλικές συναλλαγές που έχουν πραγματοποιήσει ελληνικές εταιρείες με συνδεδεμένες οντότητες που εδρεύουν σε κράτη με προνομιακό φορολογικό καθεστώς, ήτοι σε κράτη με σημαντικά χαμηλότερο φορολογικό συντελεστή των εταιρικών κερδών σε σχέση με την Ελλάδα (βλ. ενδεικτικά ΔΕΔ Αθήνας αρ. απόφ. 1109/2018 και ΔΕΔ Αθήνας αρ. απόφ. 417/2018). Σε αυτές τις περιπτώσεις, διαπιστώθηκε ότι η αλλοδαπή εταιρεία είχε υπερτιμολογήσει τα πωλούμενα αγαθά ή πάγια. Η συγκεκριμένη πρακτική είχε ως αποτέλεσμα η ελληνική συνδεδεμένη επιχείρηση να έχει αυξήσει τεχνικά τις αγορές και τις αποσβέσεις της, μειώνοντας τα φορολογητέα κέρδη της.

Επίσης, στο μικροσκόπιο έχουν μπει οι συναλλαγές των εταιρειών με συνδεδεμένα φυσικά πρόσωπα, όπως οι μέτοχοι και οι διαχειριστές / διευθύνοντες σύμβουλοι. Για παράδειγμα, σύμφωνα με τη ΔΕΔ Α 1780/2019, καταλογίστηκε σε επιχείρηση πρόσθετο εισόδημα από τόκους, λόγω δανείου που παραχώρησε στο μοναδικό της μέτοχο. Αν και η επιχείρηση ισχυρίστηκε ότι δεν ανέμενε κάποιο κέρδος από τη

συγκεκριμένη συναλλαγή μη όντας τραπεζικό ίδρυμα, ο έλεγχος και η ΔΕΔ προσδιόρισαν πρόσθετο εισόδημα από τόκους για την εταιρεία βάσει των σχετικών επιτοκίων από τα Στατιστικά Δελτία Οικονομικής Συγκυρίας της Τράπεζας της Ελλάδος. Ανάλογη περίπτωση εντοπίστηκε στην απόφαση ΔΕΔ 638/2020, όπου η φορολογική αρχή απέρριψε δαπάνες φορολογούμενου για τόκους δανείου που έλαβε από συνδεδεμένη αλλοδαπή επιχείρηση με σκοπό την εξόφληση οφειλόμενων μερισμάτων προς τους μετόχους της. Πιο συγκεκριμένα, κρίθηκε από τον έλεγχο ότι η λήψη του δανείου δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρ. α του άρθρου 22 ν. 4172/2013, από τη στιγμή που το δανειακό κεφάλαιο δεν χρησιμοποιήθηκε προς συμφέρον της εταιρείας. Αναλυτικότερα, μολονότι τα κεφάλαια διατέθηκαν για την εκπλήρωση υποχρεώσεων, δεν συνέβαλαν στη δημιουργία εισοδήματος ή στην ανάπτυξη των εργασιών της εταιρείας.

Αξίζει ακόμα να αναφερθεί ότι μεγάλη σημασία δίνεται στις τεχνητές διευθετήσεις που αφορούν σε μεταφορά φορολογητέας ύλης μεταξύ επιχειρήσεων ή συνδεδεμένων προσώπων (βλ. ΔΕΔ 2631/2019).Ειδικότερα, στο μικροσκόπιο έχουν μπει οι διευθετήσεις που στερούνται οποιασδήποτε οικονομικής ή εμπορικής ουσίας και έχουν σκοπό το κέρδος από την εκμετάλλευση συνολικά χαμηλότερου μεσοσταθμικού συντελεστή φόρου. Στην προαναφερθείσα απόφαση της ΔΕΔ, αντικείμενο διερεύνησης ήταν η μεταφορά φορολογητέας ύλης από ατομική επιχείρηση σε συνδεδεμένη εταιρεία του ίδιου προσώπου με ποσοστό συμμετοχής 100%. Η εν λόγω μεταφορά της φορολογητέας ύλης προέκυψε από αδικαιολόγητη υποτιμολόγηση κατά την ελεγχόμενη πώληση δικαιωμάτων απόσυρσης οχημάτων. Μετά από σχετική διερεύνηση, η Φορολογικής Αρχή κατέληξε ότι τα δικαιώματα είχαν αποκτηθεί κατά το προηγούμενο τρίμηνο από αυτό που μεταβιβάστηκαν και δεν δικαιολογούταν τιμή πώλησης κάτω του κόστους λόγω απομείωσης της αξίας τους.

Ένα ακόμα στοιχείο που μας προσφέρουν οι αποφάσεις ΔΕΔ είναι η σημασία που δίνεται από τους ελεγκτές στην επιλογή της κατάλληλης μεθόδου τεκμηρίωσης (βλ. ΔΕΔ 1582/2020) για τον έλεγχο της τήρησης της αρχής των ίσων αποστάσεων. Με μεγάλη έμφαση να δίνεται στην μέθοδο του καθαρού περιθωρίου κέρδους συναλλαγής (TNMM), καθώς η αξιοπιστία της μεθόδου αυτής μπορεί να επηρεαστεί από τον λογιστικό χειρισμό των λειτουργικών εξόδων. Η φορολογική αρχή επεσήμανε το γεγονός πως ο κατάλληλος δείκτης για την εφαρμογή της παραπάνω μεθόδου ο οποίος λαμβάνει υπόψη τον τρόπο του λογιστικού χειρισμού των λειτουργικών εξόδων είναι ο δείκτης λειτουργικού περιθωρίου κέρδους προς τις

πωλήσεις. Η προσφεύγουσα εταιρεία, έκανε χρήση του δείκτη μικτού περιθωρίου κέρδους ο οποίος μπορεί να δημιουργήσει πρόβλημα στη συγκρισιμότητα με ανεξάρτητες επιχειρήσεις αφού δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ποια είδη δαπανών έχουν συμπεριληφθεί στο κόστος πωληθέντων ή στα λειτουργικά έξοδα.

Επίσης, στην απόφαση της ΔΕΔ 1514/2020, η προαναφερθείσα μέθοδος απερρίφθη διότι δεν αιτιολογήθηκε επαρκώς στο φάκελο τεκμηρίωσης της εταιρείας, ο λόγος απόρριψης της παραδοσιακής μεθόδου τεκμηρίωσης του κόστους πλέον περιθωρίου κέρδους (Cost Plus Method). Επιπλέον, στην ίδια απόφαση της ΔΕΔ, δόθηκε σημασία και στο δείγμα επιλογής συγκριτικών στοιχείων. Η προσφεύγουσα εταιρεία, κατόπιν επεξεργασίας των διαθέσιμων συγκριτικών στοιχείων, κατέληξε σε 5 ανεξάρτητες επιχειρήσεις. Παρόλα αυτά, η φορολογική αρχή δεν αποδέχτηκε το τελικό δείγμα διότι οι συγκρίσιμες επιχειρήσεις που επιλέχθηκαν δεν δημοσίευαν στα οικονομικά τους στοιχεία το κονδύλι του «κόστους πωληθέντων». Κατ’ επέκταση, δεν μπορούσε να εφαρμοστεί πρακτικά η παραδοσιακή μέθοδος τους κόστους πλέον περιθωρίου κέρδους. Επίσης, η προσφεύγουσα εταιρεία απέρριψε αυτόματα επιχειρήσεις με μετόχους φυσικά πρόσωπα από την βάση δεδομένων, με αποτέλεσμα τη μείωση της αξιοπιστίας της ανάλυσης.

Συμπεράσματα

Οι ανωτέρω αποφάσεις αποδεικνύουν ότι οι ελεγκτικοί μηχανισμοί της ΑΑΔΕ, πέρα από την πολυετή εμπειρία στην τεκμηρίωση των ενδοομιλικών συναλλαγών, διαθέτουν ισχυρό ‘οπλοστάσιο’ όπως το άρθρο 38 του ν. 4174/13 που περιλαμβάνει γενικές διατάξεις για την φοροαποφυγή και το άρθρο 66 του ν. 4172/2013 για τον εντοπισμό και φορολόγηση Ελεγχόμενων Αλλοδαπών Εταιρειών. Συνεπώς, η επισκόπηση των ενδοομιλικών συναλλαγών μπορεί να εμβαθύνει σε θέματα ουσίας και αναγκαιότητας αναφορικά με την πραγματοποίησή τους.

Κλείνοντας, το 2020 οδεύει προς το τέλος του αφήνοντας ‘λαβωμένες’ τις περισσότερες επιχειρήσεις λόγω της διάδοσης του κορωνοϊού Covid-19 και των επακόλουθων lockdown. Η πανδημία, με τις εξάρσεις και τις υφέσεις της, αναμφίβολα θα επηρεάσει και την πορεία των εργασιών μέσα στο 2021, μέχρι την ανακάλυψη εμβολίων και μεθόδων αποτελεσματικής αντιμετώπισης του θανατηφόρου ιού. Παρόλα αυτά, οι υποχρεώσεις που σχετίζονται με το Transfer Pricing δεν αναμένεται να επηρεαστούν σημαντικά και οι υπόχρεες επιχειρήσεις οφείλουν να συνεχίσουν να συναλλάσσονται στο πλαίσιο της αρχής των ίσων αποστάσεων, ώστε να αποφύγουν αναπάντεχες φορολογικές επιβαρύνσεις σε

περίπτωση ελέγχου.

Τύπος Υπηρεσίας
Ενδοομιλικές Συναλλαγές

Heading
Ελληνικός Φορολογικός Οδηγός

Δείτε όλο τον Οδηγό